

ת"פ (עכו) 34530-03-25 - מדינת ישראל שלוחת עכו נ' פלוני

ת"פ (עכו) 34530-03-25 - מדינת ישראל שלוחת עכו נ' פלונישלוט עכו

ת"פ (עכו) 34530-03-25

מדינת ישראל שלוחת עכו

נגד

פלוני

ע"י ב"כ עו"ד מונא אבו אל יונס, ס. ציבורית

בית משפט השלום בעכו

[23.07.2025]

כבוד השופטת ענבל הוכמן-אמויאל

גזר דין

האישום

1. הנאשם הורשע עפ"י הודאתו במסגרת הסדר דיוני בין הצדדים, בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן (במ/1) שעניין תקיפה סתם, עבירה לפי סעיף 379 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק"), וכן עבירת האיומים עבירה לפי סעיף 192 לחוק.

במועד הרלוונטי לכתב האישום התגוררה אמו של הנאשם הגברת פלונית (להלן: "המתלוננת") יחד עם הנאשם בדירתה בעיר XXXX.

ע"פ עובדות כתב האישום המתוקן (במ/1), בתאריך 7.3.25 על רקע דרישת הנאשם מהמתלוננת לתת לו כסף לצורך קניית סמים, החל הנאשם לתקוף אותה באופן שאחז בראשה, משך בחוזקה בשערה והפילה ארצה. באותן הנסיבות, ניסה הנאשם לנשוק את המתלוננת בזרוע ידה השמאלית אך היא התנגדה למעשיו ומנעה ממנו לעשות כן. בעוד המתלוננת שרועה ארצה, המשיך הנאשם לתקוף אותה באופן שבעט בה, בחלקי גופה השונים. רק לאחר שהמתלוננת החלה לזעוק ולמרר בבכי, הרפה הנאשם ממנה תוך שהוא מאיים עליה, באומרו "אני ארצח אותך". ולאחר מכן עזב אותה ויצא מהדירה.

בשלב זה חששה המתלוננת מהנאשם ולכן התקשרה לכלתה וביקשה שתזעיק את המשטרה למקום ובהמשך לאמור, הגיעו השוטרים ועצרו את הנאשם.

כמספר ימים עובר למועד כתב האישום בשעות הבוקר בדירה, בעודה מכינה אוכל במטבח, החל הנאשם לגדף ללא סיבה הנראית לעין. בנסיבות אלו פנתה המתלוננת לנאשם במטרה להרגיעו וביקשה שיחדל ממעשיו. בתגובה הנאשם אחז בה בידיו ומיד לאחר מכן, נמלט מהדירה.

ראיות לעונש

2. המאשימה הגישה גיליון מרשם הפלילי - סומן ת/2 .

3. בנוסף, נשמע עמדת המתלוננת, הגב' פלונית. המתלוננת מסרה עמדה סלחנית כלפי מעשיו של הנאשם. לדבריה, הנאשם השתמש בסמים והוא לא זוכר. הוא בן אדם טוב, מה שקרה זו כתוצאה מהסמים. התנהגות שלו איתה טובה והוא עוזר בבית. עוד ציינה כי הנאשם עוזר לה עם בנה הנוסף החולה ושומר עליו (17.7.25, עמוד 11, שורות 13-18).

4. מטעם הנאשם הוגשה חוות הדעת הפסיכיאטרית מיום 21.4.25 שהוגשה במסגרת הליכי המעצר (נ/1). בטעמי צנעת הפרט אפרט בתמצית בלבד. עולה מחוות הדעת כי הנאשם מוכר משנת 2008 מאשפוזים חוזרים עקב מצבים פסיכיאטריים, אובחן כלוקה בסכיזופרניה עם התמכרות לסמי רחוב. מהאשפוז האחרון שוחרר הנאשם בחודש נובמבר 2024, בתום צו אשפוז שיפוטי בגין ביצוע עבירות של פציעה כשעברין מזוין, תקיפת עובד ציבור, איומים. עוד עולה מחוות הדעת, כי השיפוט מעט לקוי, אך אינו עולה לכדי אי כשירות לעמוד לדין וכי בולטים קווי התנהגות מניפולטיביים לצורך קבלת רצונו.

טיעוני המאשימה

5. המאשימה הגישה טיעוניה בכתב- ת/ 1.

ביחס לערכים המוגנים והחברתיים, טוענת המאשימה כי הנאשם פגע בערכי כבוד האדם והשמירה על שלמות גופה וביטחונו ושלמותה של המתלוננת. הפגיעה בערכים אלו מתעצמת עת מדובר על תחושת חוסר ביטחון של אדם בתוך ביתו מבצרו ועל אחת כמה וכמה כאשר מדובר בהגנה מפני בן משפחה. זכותה של כל אם להיות מוגנת מפני אלימות בכלל, ומפני אלימות בתוך ביתה בפרט.

ב"כ המאשימה הפנתה למספר פסקי דין בהתייחס למדיניות הענישה הנוהגת, אליהם אתייחס בהמשך. בהתייחס לנסיבות ביצוע העבירה, המאשימה מפנה לכך כי במועד הרלוונטי לכתב האישום הנאשם התגורר תחת קורת הגג של אמו, והכה אותה בעודה שכובה על הבטן במיטה מאחור (ס' 15 לת/1, ככל הנראה מדובר בטעות סופר שכן אלה לא נסיבות ביצוע העבירה בענייננו).

עוד נטען כי הנאשם הפעיל אלימות כלפיי אמו לא חדל ממעשיו, והחל לאיים עליה שיפגע בה. זאת ועוד, לאחר מספר ימים שב וחזר לתקוף את אמו בשנית.

6. בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה מציינת המאשימה כי לנאשם 14 הרשעות קודמות, בעבירות אלימות ואיומים. כמו כן, אין אינדיקציה לסטייה ממתחם העונש ההולם לנוכח העובדה, כי הנאשם לא נשלח לתסקיר. המאשימה הפנתה לחוות הדעת הפסיכיאטרית (נ/1), אשר הגיע למסקנה כי הנאשם כשיר לדין. והיה כשיר בעת ביצוע מעשיו, נשוא כתב האישום. המאשימה סבורה שהנאשם מסוכן כלפי אנשים הנמצאים במחיצתו. על כן, המאשימה עותרת לקביעת מתחם עונש הולם שנע בין 12-24 חודשי מאסר בפועל ומבקשת לגזור את עונשו של הנאשם ברף הבינוני-גבוה של המתחם, לצד ענישה נלווית של מאסר על תנאי מרתיע, קנס והתחייבות. טיעוני הנאשם לעונש

7. לטענת ב"כ הנאשם, יש להטיל על הנאשם עונש מקל, במיוחד לאור מחלתו הנפשית והמצב המשפחתי המורכב. יש להתחשב כי לא מדובר במעשים במדרג הגבוה של העבירות בהן הורשע הנאשם וכי לא נגרם נזק שגרם לחבלות אשר מצריכות טיפול רפואי. בנוסף יש לקחת בחשבון את עמדתה הסלחנית של המתלוננת שהעידה כי התנהגות הנאשם נבעה מהתמכרותו לסמים ולכן, היא מוותרת על מעשיו וסולחת לו.

עוד נטען כי במהלך התקופה כאמור היה דין ודברים עם המתלוננת, אשר באותה העת הביע את התנצלותו בפניה. 8. כמו כן, מפנה ב"כ הנאשם לחוות הדעת הפסיכיאטרית (נ/1) ממנה עולה כי מאז שנת 2008 הנאשם לוקה במחלת הסכיזופרניה וסובל מהפרעת אישיות אנטיסוציאלית עם התמכרות לסמי רחוב מסוגים שונים.

יש לגזור את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם. אומנם הנאשם כשיר לעמוד לדין, אך בהתאם לממצאי הבדיקה הפסיכיאטרית עולה הרושם כי הנאשם נמצא בליקוי כרוני של מחלתו וכן, לוקה בשיפוט לקוי.

נטען כי יש להתחשב כי הנאשם הביע חרטה וקבל אחריות על מעשיו, הוא הודה בהזדמנות הראשונה וחסך זמן שיפוטי יקר, כאשר בין היתר בחר הנאשם שלא למשוך את הדין ולדרוש חוות דעת פסיכיאטריות נוספות.

9. לעניין נסיבות הקשורות בביצוע העבירה טענה הסנגורית כי מדובר על עבירות שבוצעו בשעת כעס ומפנה לחוות הדעת הפסיכיאטרית (נ/1).

לעניין עברו הפלילי נטען כי הרשעתו האחרונה של הנאשם הייתה לפני כ-5.5 שנים, קרי מחודש אוקטובר 2018. כאשר משנת 2012 היו לו שתי הרשעות שהסתיימו בצו אשפוז, וכי הפעם האחרונה שהיה נתון למאסר היה לפני כ-15 שנה.

הסנגורית סבורה כי מתחם העונש ההולם מתחיל ממאסר על תנאי ועד לשנת מאסר בפועל. ולטענתה יש להסתפק בתקופת מעצרו בלבד, וזאת לאור העובדה כי הנאשם עצור מיום 7.3.25, קרי כ-4 חודשים. כמו כן, מבקשת לא להטיל על הנאשם ענישה כלכלית.

דברי הנאשם

10. "אני מבקש סליחה מאמא שלי. אני רוצה לחזור להיות ספורטאי ולחזור לעבוד בחוץ ויהיה טוב. אני בסדר. אני בבית סוהר בסדר. אין לי בעיות בכלא (17.7.25).", עמוד 12, שורות 26-28.

דיון והכרעה

11. בהתאם לתיקון 113 וסעיף 40ב' לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה, בנסיבותיו, ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש שיוטל עליו. בהתאם לסעיף 40ג' (א) לחוק, בקביעת מתחם הענישה יש לקחת בחשבון את הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כמפורט בסעיף 40ט' לחוק. בגזירת העונש המתאים בתוך מתחם הענישה, יתחשב ביהמ"ש בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, בהתאם לאמור בסעיף 40יא לחוק. קביעת מתחם העונש ההולם

12. הערכים המוגנים

הערך המוגן בעבירות אלימות הוא שמירה על שלמות הגוף, שלוות הנפש ותחושת הביטחון האישי של אדם, בפרט בתוך התא המשפחתי שלו. חומרה מיוחדת יש בתקיפת בני משפחה, בתוך ביתם מבצרם. וזאת תוך הפרת האמון שאמור לשרור בתוך המסגרת המשפחתית, ובפרט תוך פגיעה בערכים בסיסיים של כיבוד האם. בע"פ 6758/07 פלוני נגד מדינת ישראל (11.10.2007) נקבע כי:

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירת אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך המשפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג; באלימות במשפחה, נגישותם של קורבנות העבירה למערכת המשטרית או למערכות הסיוע האחרות היא ענין מורכב וקשה, הטעון רגשות חזקים, פחדים ואימה. הבושה, והרצון לשמור על שלמות המשפחה הופך לא אחת את התלונה על אלימות במשפחה למהלך קשה וטעון. לא אחת, קיימת תלות כלכלית ורגשית של בן הזוג המוכה בבן הזוג המכה, ותלות זו גם היא מקשה על חשיפת הפגיעה. גורמים אלה ואחרים בשילובם, משווים מימד מחמיר לעבירות אלימות במשפחה..."

13. מדיניות הענישה הנוהגת

מתחמי הענישה בעבירות מסוג זה רחבים ונעים ממאסרים מותנים, או תקופות קצרות אותם ניתן לרצות בעבודות שירות ועד מאסר בפועל לתקופה ארוכה. המאשימה הפנתה לפסיקה שחלקה התאימה לנסיבות וחלקה חמורה יותר. ת"פ (שלום קריות) 46380-07-24 מדינת ישראל נ' כהן (27.10.2024) - הורשע נאשם בעבירת הפרעה לשוט, איומים ותקיפה סתם כלפי בני משפחתו על רקע דרישת כסף גם איים ואמר בין היתר "אני ארצח אתכם תביאו כסף...אני אגמור אתכם". בית המשפט קבע מתחם שנע בין מאסר מותנה ועד 12 חודשי מאסר בפועל. והטיל על הנאשם ארבעה חודשי מאסר בפועל והפעלת מאסר מותנה (של חודשיים) כך שסה"כ הוטלו עליו שישה חודשי מאסר בפועל.

ת"פ (שלום קריות) 60821-02-23 מדינת ישראל נ' פלוני (14.5.2023) - הורשע נאשם בעבירות של דרישת נכס באיומים ותקיפה, בכך שדרש מאביו כסף לרכישת סמים תוך שאיים עליו שירביץ לו. משסרב האב, דרך עליו וכן, תקף את אמו במספר מכות אגרוף בגבה. נקבע מתחם ענישה הנע בין מאסר קצר לריצוי בעבודות שירות לבין 15 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט דן את הנאשם ל- 5 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ 18114-07-24 מדינת ישראל נ' כפיר פרץ (29.10.2024) - הורשע נאשם בשתי עבירות תקיפה סתם כלפי אמו ואחותו ואיומים, הנאשם בעט ברגליהן של בנות המשפחה, דרש כסף לרכישת סמים ואיים שירביץ להן. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה לבין 12 חודשי מאסר. בית המשפט דן את הנאשם לחמישה חודשי מאסר בפועל והפעלת מאסר מותנה כך שסה"כ הוטלו עליו 8 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ 49471-03-13 (ירושלים) מדינת ישראל נ' פלוני (1.10.14), הנאשם הורשע, לאחר הודאתו, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לאחר שתקף את אביו, כשהוא מצוי בגילופין. הנאשם נשך אחת מאצבעות ידו הימנית של אביו וגרם לו לפצע מדמם. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע מתקופה קצרה של מאסר בפועל ועד 12 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הושטו 5.5 חודשי מאסר בפועל והופעל מאסר מותנה של 3 חודשים במצטבר, וכן הושטו מאסרים מותנים. במקרה זה, סעיף העבירה הנו מקל יותר בעניינו.

ת"פ (שלום עכן) 65374-01-25 מדינת ישראל נ' רפאלוב (29.4.25) - פסק דין של מותב זה. על פי עובדות כתב האישום, ביום 20/1/25, בזמן שהנאשם שהה בבית ביחד עם אביו שהנו אדם זקן כהדרתו בחוק, התגלע ויכוח בינו לבין אביו בנוגע לשימוש במזגן. על רקע הוויכוח, נטל הנאשם את השלט מידו של המתלונן והחל שורט אותו במצחו ובצווארו, תוך שהוא מכה בצווארו באמצעות השלט. כמו כן והיכה הנאשם את המתלונן באגרופים לכיוון פניו והטיל אותו ארצה. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלונן שפשופים, שריטות, פצעים מדממים במצח, בצוואר וביד. נקבע מתחם שנע בין 6-20 חודשי מאסר והוטלו עליו 6 ח' מאסר בפועל וכן ענישה נלווית. לנאשם עבר פסיכיאטרי והוא היה קרוב לסייג. בעברו שתי הרשעות, האחת ישנה. מדובר במקרה חמור יותר מעניינו.

ת"פ (שלום עכו) 34327-04-22 מדינת ישראל נ' טסיני (עציר 2.6.22) - (הוגש ע"י המאשימה) - הנאשם הורשע כי איים על אבין שירצח אותו וכן שבר דברים בבית, כאשר האב סירב לתת לו 10 ₪. כמו כן איים על אחותו ודחף אותה לרצפה. בית המשפט קבע מתחם שנע בין 3-12 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט הטיל על הנאשם 5 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ 520-06-25 (שלום עכו) מדינת ישראל נ' ברון (20.7.25) - הנאשם הורשע כך שגרם לאמו שריטות בפנים לאחר שזו סירבה לתת לו כסף להימורים. כמו כן איים עליה הנאשם כי יהרוג אותה אם לא תיתן לו כסף וכן תקף תקיפה סתם את סבתו, בכך שאחז בידה וסובב אותה. ביהמ"ש קבע מתחם שתחילתו במאסר מותנה ועד 12 חודשי מאסר בפועל והטיל על הנאשם מאסר מותנה. יצוין כי הנאשם סבל ממצב פסיכיאטרי וקוגניטיבי נמוך.

נסיבות ביצוע העבירה, הנזק והסיבות לביצוע העבירה

14. לחומרא שקלתי את העובדה כי מדובר באירוע הכולל שני מעשים עברייניים, הן איומים והן אלימות פיזית. עוד התחשבתי בכך שהנאשם המשיך להכות את אימו בזמן שהיא שרועה על הרצפה.

לגבי עבירת האיומים, הרי שהנה ברף הגבוה - "אני ארצח אותך", כשהיא מלווה במעשה אלימות. חומרה נוספת יש במעשי האלימות כאשר בוצעו על רקע שימוש בסמים.

לקולא שקלתי את העובדה כי מעשי האלימות לא גרמו נזק גופני, מבלי להקל ראש באלימות שהופנתה כלפי המתלוננת. ניתן רק לשער את הנזק הנפשי הנגרם למתלוננת כתוצאה ממעשי האלימות.

התחשבתי בכך כי לאחר תיקון כתב האישום, עומד הנאשם לדין בגין עבירה אחת של תקיפה סתם ועבירה אחת של עבירת איומים, כך שמכלול העבירות אינו במדרג גבוה.

בנוסף, התחשבתי בעברו הפסיכיאטרי של הנאשם ומצבו הנפשי כנסיבה הקרובה לסייג, כאמור בסעיף 40ט(א)(9) וס' 40ט(א)(6) לחוק. נסיבה זו יש בה כדי להשפיע לא רק בתוך המתחם, אלא גם על המתחם עצמו (רע"פ 6640/14 פלוגי נ' מדינת ישראל (13.1.2014)). על פי האמור בחוות הדעת הפסיכיאטרית שהוגשה בעניינו של הנאשם, לנאשם היה שיפוט לקוי בעת ביצוע העבירה.

לסיכום, הפגיעה בערך המוגן הנה במדרג בינוני.

15. לאור כל האמור לעיל, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין 4 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות ועד ל 12 חודשי מאסר בפועל וכן ענישה נלווית.

לא מצאתי כי התקיימו נסיבות לחרוג ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום, או הגנה על שלום הציבור. נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

16. הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה וחסך זמן שיפוטי יקר.

בהתאם לגיליון הפלילי שהגישה ב"כ המאשימה עולה כי לנאשם 14 הרשעות קודמות בעבירות מגוונות ובהן עבירות אלימות, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, שוד מזויין, הפרת הוראה חוקית ועבירות רכוש. עם זאת, יש לציין כי מדובר בהרשעות שבוצעו לפני למעלה מעשור. ביחס לשתי ההרשעות האחרונות, מהשנים 2012, 2018 נקבע כי הנאשם אינו כשיר לעמוד לדין.

על רקע גיליון ההרשעות הקודמות של הנאשם, התחשבתי גם באמור בחוות הדעת נ/1 אשר מגלה מסוכנות מהנאשם (כמפורט בעמ' 2, בפרק "רקע פסיכיאטרי") ויש בשילוב כדי להוות נסיבה לחומרא.

בבחינת הפגיעה של העונש במשפחתו של הנאשם, שמעתי את עמדת המתלוננת. אציין, כי רצונו של קורבן העבירה הוא אחד מני שיקולים שעל בית המשפט לשקול. שקלתי לקולא את עמדתה הסלחנית, כפי שהובא בעדותה בפני. כמו כן, לקחתי בחשבון את העובדה שהנאשם עצור מיום 07.03.25, לרבות הקושי המיוחד של עציר בעל קשיים נפשיים.

בהתחשב באמור, החלטתי לגזור על הנאשם עונש בחלק הבינוני של המתחם.

לאור האמור לעיל אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 6 חודשי מאסר בפועל שימונו מיום מעצרו 07.03.25.

2. מאסר על תנאי בן 6 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירת אלימות פיזית מסוג פשע ויורשע בגינה.

3. מאסר על תנאי בן 4 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירת אלימות פיזית מסוג עוון, ויורשע בגינה.
זכות ערעור בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ז תמוז תשפ"ה, 23 יולי 2025, בנוכחות הצדדים.